

Wandelen naar de bergtop, we nemen de niet toeristische route.

Geschreven door Remco & Ilja
dinsdag 22 oktober 2013 05:19 -

16 oktober, Remco:

Een dagje rust, hebben we nu wel genoeg gehad, vandaag gaan we aan de wandel.

We gaan de berg op, om naar een stupa te kijken. Het is een graf waar een belangrijk iemand is begraven. Wie wil dat nou missen, wij in ieder geval niet. We nemen een stevig ontbijt en gaan vanaf het hotel wandelen. Vanaf het meer kan je hem zien, boven op de berg staat de stupa.

Volgens de gids kan je er zelf naartoe wandelen en is het makkelijk te vinden. Ja, voor hem, maar wij moeten het toch wel 5x vragen of we wel goed lopen. Door de stad, om de berg, door een klein straatje en over een brug. Hier moet het zijn, hier gaan we omhoog, gelukkig is iedereen behulpzaam. Zo, ook een jongen van een jaar of 13, die wil ons de weg wel wijzen. Natuurlijk niet voor niets, voor een kleine bijdrage brengt hij ons naar de top. De kleine bijdrage's kennen we hier, dus vragen we aan hem wat een kleine bijdrage is, gelukkig was het maar 100 kiki's (1 dollar). Hij zou ons naar het juiste pad wijzen, nou wat denk je wat je voor een dollar kunt verwachten. Precies, na 5 minuten wandelen naar boven, in een rechte lijn, zijn we er al. Genaaid voor een dollar, het zal weer niet zo zijn! Ach de jongen een goede dag en wij weer een leer moment, wat zijn wij weer stomme toeristen, in zijn ogen. Als 2 stomme toeristen wandelen we door het bos, over de berg. Een slingerweg brengt ons langzaam naar de top. Het is erg stil en er zijn geen toeristen of andere mensen. Samen wandelen wij door het spookbos, hier valt een tak en daar is wat geritsel in de bosjes. We horen een hard geluid en het komt steeds dichterbij, Ilja loopt voorop (gelukkig). Het blijkt een insect te zijn, die wij niet kunnen zien, maar wel kunnen horen. Ineens is het pad opgehouden, wat nu? We moeten naar boven, dus door de struiken, over niet belopen paden, komen we weer een pad tegen. Wij hebben dus de niet toeristische route, vernemen wij wanneer we boven zijn. Er zijn 5 wegen naar de top en deze was voor lokalen. Ach wat maakt het ons uit, wij zijn er en hebben een prachtige route gelopen. Bijna aan de top, komen we een Engelse dame tegen, ze begint tegen ons te praten. Na een kort gesprek, komen we er achter dat het hotel waar we voor staan van haar is. Het kostte 6 jaar om dit hotel te bouwen, alles is met de hand naar boven gesjouwd, met behulp van vele mensen. De vrouw is schrijfster en wij vragen of ze een bekende schrijfster is. Aan ons was de vraag, of wij van honden hielden en of wij honden boeken lezen. Vraag 1 was ja en vraag 2 was nee, dan kennen jullie mij niet. Juliette Cunliffe is mijn naam, "o ja die kennen we wel". We hebben het over reizen, dansen, het hotel en nog veel meer. Wij gaan even naar de Stupa en komen dan hier lunchen, dan kunnen we verder praten. Na nog een klein stukje lopen, komen we bij de Stupa, een mooi rond bebouw in de vorm van een peer, wit geschilderd met een gouden top. Wij schieten mooie plaatjes, van zowel de Stupa als het mooie uitzicht. Gelukkig is het mooi weer, dus zijn de uitzichten waanzinnig mooi. We kijken over het stadje, Pokhara, die zich tussen het Annapurna Himalaya Range gebied bevindt, zit te stralen in de zon.

Wandelen naar de bergtop, we nemen de niet toeristische route.

Geschreven door Remco & Ilja
dinsdag 22 oktober 2013 05:19 -

Er vliegen een hoop vlinders in de tuin, is het eerste wat ons opvalt. De dorpelingen komen hier om te bidden en moeten iedere keer helemaal naar boven lopen, wat een behoorlijke klim is. Zo ook, voor de dorpelingen, komen we later achter. Na een half uur hier te hebben gewandeld, gefotografeerd en gefilmd, zoeken we Juliette weer op. We nemen plaats op de rooftop en genieten weer van het prachtige uitzicht. Dit gebied staat ook bekend om paragliding, regelmatig springt er een groep mensen naar beneden. Langzaam, glijden ze naar beneden, ze hebben zicht over de berg, stad en het meer. Daar is ons voedsel en Juliette laat ons eerst even eten. Ze heeft het ook ineens druk, zal je net zien. Als ze bij ons komt zitten, vertelt ze veel over de cultuur verschillen die wij als Europeanen hebben. Zij heeft een man als zaken partner uit Nepal. Omdat zij een vrouw is, werkt het toch even anders, een vrouw hoort in de keuken en geen zaken te doen. Met deze gedachten kan je natuurlijk ook niet serieus een bedrijf beginnen. Na het gesprek, merken we dat ze wel een beetje eenzaam is en het even fijn vond dat ze haar verhaal kwijt kon. Wij vragen de weg naar beneden en willen niet via de zelfde route terug. Hier naar beneden en gewoon doorlopen, zo gezegd zo gedaan. Iedereen die we tegen komen begroeten ons met "Namaste", dat betekend goedendag. "Where u from" dat betekend waar kom je vandaan. Af en toe nemen we de tijd voor de dorpelingen(die allemaal erg aardig zijn) en lopen weer verder. Deze route is naar beneden ook erg leuk, je krijgt een stukje cultuur mee, van hoe ze wonen. Ze douchen in het openbaar, onder een waterpomp, de was ligt op de grond te drogen en de huisjes zijn allemaal oud en niet onderhouden. Alles is wel van steen, alleen de daken vaak van zink of hooi. De mensen zien er soms schoon uit en soms een beetje smoezelig. Wij zijn inmiddels aan de cultuur gewend en kijken nergens meer van op. Eindelijk, zijn we bij de weg, alleen aan de verkeerde kant van de berg, lopen is 1,5uur en met de bus 10 minuten. We hebben de trekking gecanceld, dus moeten toch aan onze wandel uren komen. Wij besluiten om te wandelen, we lopen door rijstvelden, dorpjes en over de snelweg. Wat je snelweg noemt, een weg die nog niet af is en als er 2 bussen elkaar kruisen, moeten ze allebei met 1 wiel door het zand. De chaos blijft en het getoeter, hoor je ook bijna niet meer. Moe en voldaan, komen we in het hotel, we ploffen ons neer op bed en zijn tevreden met een mooie wandeling van 7 uur met de nodige stops.

Na een mooie zonnige dag, begint het in de avond ineens te regenen, goed voor de stof, toch?

In de avond nemen plaats bij de pizzeria en lopen snel door de regen naar ons hotel.

Wandelen naar de bergtop, we nemen de niet toeristische route.

Geschreven door Remco & Ilja
dinsdag 22 oktober 2013 05:19 -
